

- ۱- سیاست‌های آمریکا در غرب آسیا
- ۲- مسائل داخلی رژیم صهیونیستی و مسائل داخلی آمریکا
- ۳- محور مقاومت، حوزه خلیج فارس، اروپا، قفقاز و آسیای میانه
- ۴- موضوعات مربوط به سیاست داخلی و خارجی ایران، برجام، اعتراضات مردمی و رهبری
- ۵- توثیقات منتشر شده از سوی فعالان و مقام‌های سیاسی جهان

رژیم صهیونیستی همچنین با انهدام آتشبارهای پیشرفته پدافند هوایی جمهوری اسلامی، راه را برای حملات آتی به زیرساخت‌های حساس باز کردند.

اگرچه تمرکز اسرائیل ماه‌ها بر تحولات چشمگیر سراسر مرزهای شمالی‌اش بوده است، اما اکنون به موضوعی بازگشته است که پیش از ۱۷ اکتبر بر بحث‌های امنیتی اسرائیل و غرب حاکم بود، یعنی همان برنامه هسته‌ای ایران که از اکنون موضوع داغ اسرائیل است.

یک سؤال ذهن همه را درگیر کرده است و آن این است که آیا ضعف جدید ایران باعث می‌شود که از ایجاد جرعه درگیری با دشمنان قدرتمندترش اجتناب کند یا جمهوری اسلامی ثابت خواهد کرد که بقای حکومتش در گرو دستیابی به سلاح هسته‌ای است؟

کشورهای غربی که تلاش می‌کنند مانع از پیشبرد برنامه هسته‌ای ایران شوند، زنگ خطر را به صدا در می‌آورند. روز سه‌شنبه، انگلیس، فرانسه و آلمان ایران را متهم کردند که ذخایر اورانیوم بسیار غنی شده خود را به «سطوح بی‌سابقه غنی‌سازی» افزایش داده است.

بدون هیچ توجیه غیرنظامی معتبری ذخایر اورانیوم غنی شده ایران به سطوح بالایی رسیده است که ایران با این سطح از اورانیوم توانایی تولید سریع مواد شکافت‌پذیر کافی برای چندین بمب هسته‌ای را دارد.

در گزارشی در اوایل دسامبر، دفتر مدیر اطلاعات ملی آمریکا هشدار داد که «ایران اکنون مواد شکافت‌پذیر کافی برای ساخت بیش از ۱۲ بمب هسته‌ای دارد».

به‌رغم پیشرفت‌های ایران، برنامه هسته‌ای کمابیش در جایی که قبل از ۱۷ اکتبر بود، متوقف شده است. ایران اورانیوم را از مرز ۶۰ درصد فراتر نبرده است و زمان تخمینی ساخت بمب کاهش یافته است.

راز زیمت، تحلیل‌گر مطالعات ایران در دانشگاه تل‌آویو، گفت: «موضوعات اصلی تغییر نکرده است، اما با این حال، لفاظی ایرانی در سال گذشته به طرز محسوس تندی شده است.»

ادامه در صفحه ۲

ضعف شدید ایران و اقدام برای هسته‌ای شدن

پل زمینی بین ایران و حزب الله را بستند.

زادخانه موشکی پر افتخار تهران نیز ثابت کرد که بسیار ضعیف است. دو حمله گسترده این کشور به اسرائیل در سال جاری منجر به کشته شدن یک مرد فلسطینی و زخمی شدن یک دختر ۷ ساله بادیه‌نشین شد. در پاسخ، اسرائیل نشان داد که می‌تواند حملات هوایی گسترده‌ای به سایت‌های حساس ایران انجام دهد. جنگنده‌های نیروی هوایی

لازار برمن

اسرائیل در ماه نوامبر با نابودی رهبری و هزاران جنگجوی گروه تروریستی لبنانی، حزب الله، قدرتمندترین نماینده ایران پله‌های جنگ را یکی پس از دیگری پیمود.

چند روز بعد، شورشیان سنی سوریه از موفقیت‌های اسرائیل استفاده کردند و از ادلب به سمت جنوب رفتند و به حکومت نیم‌قرنی خانواده اسد در سوریه پایان دادند و

۱۳

سیستم‌های پدافند معیوب یا غافل‌گیری اسرائیل؟

۱۲

ناتو، جنبش ضد جنگ و افول امپریالیسم آمریکا

۷

ارزیابی منافع و نفوذ استراتژیک چین در بریکس

ضعف شدید ایران واقعا برای هسته‌ای شدن

ایران باید در قبال سوریه پاسخگو باشد

دید عوت آحرونوت فرهاد المصری |

مقامات ایرانی گستاخانه درباره بدهی‌های بشار اسد و معاهدات دوجانبه امضا شده بین جمهوری اسلامی و نظام او صحبت می‌کنند، با این فرض که این توافقنامه‌ها هنوز معتبر هستند و دولت جدید دمشق آن‌ها را به رسمیت خواهد شناخت.

نظام ایران هنوز درک نکرده است که سوریه‌ها آن را بدترین و بزرگ‌ترین شیطان می‌دانند. برای سوریه‌ها، ایران برجسته‌ترین متحد اسد باقی می‌ماند.

ایران مسئولیت حقوقی، سیاسی، اخلاقی و اقتصادی خود را برای دست داشتن در قتل عام، جنایات علیه بشریت و جنایات جنگی مرتکب شده در سوریه بر عهده دارد. مردم سوریه هرگز هیچ‌گونه عادی‌سازی با ایران را نمی‌پذیرند، مگر اینکه شرایط زیر برآورده شود:

- ایران باید غرامت کامل تمام خسارات جانی و مادی به خزانه دولت سوریه را که تا سقف ۵۰۰ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود، بپردازد.
- ایران باید عذرخواهی رسمی از دولت و مردم سوریه به خاطر همه جنایات، کشتارها و تخلیفات خود و گروه‌های تروریستی اش در سوریه صادر کند.
- ایران باید رسماً متعهد شود که در امور داخلی سوریه دخالت نکند.
- تمامی رهبران شبه‌نظامیان ایرانی باید برای پیگرد قانونی توسط دادگاه‌های سوریه به دولت این کشور تحویل داده شوند.
- دولت موقت سوریه باید همه سازمان‌ها و جوامع مرتبط یا تحت حمایت ایران را، صرف‌نظر از اینکه به عنوان مؤسسه‌های خیریه یا مراکز فرهنگی و مذهبی فعالیت می‌کنند، ممنوع و منحل کند.
- دولت موقت دمشق باید برای ممنوعیت ورود ایرانیان به خاک سوریه و ممنوعیت سفر شهروندان سوریه به ایران اقدام فوری انجام دهد. گذرنامه‌های سوریه باید حاوی یادداشتی باشد مبنی بر اینکه دارندگی می‌تواند به همه کشورهای جز سفر کند.
- منافع ایران در سوریه باید به حداقل ممکن کاهش یابد و تنها از طریق یک شخص ثالث مدیریت شود.
- دارایی‌ها، اموال و دارایی‌های ایران باید مصادره شوند، زیرا در ترویج تروریسم و افراط‌گرایی در سراسر جهان نقش داشته‌اند.

<https://tinyurl.com/2dnt3d3>

که مطمئن شد آسیب‌هایی جدی وارد شده است که جبران آن برای سال‌ها سخت خواهد بود، بسیار سخت است.»

ایران سخت تلاش کرده است تا چنین حمله‌ای را به شدت سخت و پیچیده کند.

ایران سال‌ها وقت صرف کرده است تا زیرساخت‌های خود را با پراکنده کردن فعالیت‌های مرتبط با غنی‌سازی اورانیوم، جابجایی آن‌ها به عمق بسیار پایین و زیرزمینی و مسدود کردن مسیر بازرسان تا حد امکان انعطاف‌پذیر کند.

اسرائیل ممکن است منتظر بماند تا دولت ترامپ در مورد نیازهای تسلیحاتی اش برای حمله به ایران تصمیم بگیرد، در حالی که ایران احتمالاً قبل از تصمیم‌گیری منتظر اجرای سیاست ترامپ است. هر دو طرف آماده مذاکره هستند، اما نتیجه نامشخص است. اگر مذاکرات با شکست مواجه شود، انقضای تحریم‌های «بازگشت» شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران در ماه اکتبر سال ۲۰۲۵ به غرب برای برنامه‌ریزی یک اقدام فوری هشدار می‌دهد.

<https://tinyurl.com/27t5jw4c>

برای تولید یک سلاح هسته‌ای فراهم می‌کند. حملات هوایی اسرائیل به ایران در ماه اکتبر، تجهیزاتی را که برای ساخت سلاح هسته‌ای می‌توانست استفاده شود، منهدم کرد که نشان می‌دهد اطلاعات اسرائیل در پروژه تسلیحاتی ایران بسیار بالا است.

با از بین رفتن قدرت بازدارندگی ایران در برابر اسرائیل، صداهایی که خواستار حمله اسرائیل به برنامه هسته‌ای ایران هستند بلندتر می‌شود. مقامات ارتش اسرائیل هفته گذشته به خبرنگاران گفتند که نیروی هوایی ارتش اسرائیل به آماده‌سازی خود برای حملات احتمالی علیه تأسیسات هسته‌ای ایران ادامه می‌دهد.

با توجه به تغییرات شگرف در غرب آسیا، به‌ویژه سقوط بشار اسد که به نیروی هوایی اسرائیل اجازه داد تا اکثریت قریب به اتفاق پدافندهای هوایی سوریه را از بین ببرد، ارتش اسرائیل بر این باور است که اکنون فرصتی برای حمله به سایت‌های هسته‌ای ایران وجود دارد.

چالش این است که «حمله به برنامه هسته‌ای ایران در سایت‌های متعددی که باید در آن‌ها حمله شود، به‌گونه‌ای

احمد حق طلب، فرمانده امنیت هسته‌ای سپاه پاسداران در ماه آوریل در حالی که تهران در انتظار پاسخ اسرائیل بود، گفت: «تهدیدهای رژیم صهیونیستی علیه تأسیسات هسته‌ای ایران، امکان بازنگری در دکتترین هسته‌ای و انحراف از ملاحظات قبلی را فراهم می‌کند.»

مشاور رهبر نیز در ماه می گفت: «ما تصمیمی برای ساخت بمب هسته‌ای نداریم، اما اگر موجودیت ایران تهدید شود، چاره‌ای جز تغییر دکتترین نظامی وجود نخواهد داشت.»

لفاظی ایران در قبال تولید تسلیحات هسته‌ای نشانه‌ای از جنگ هسته‌ای قریب‌الوقوع نیست. انقضای توافق برجام سال ۲۰۱۵ در سال ۲۰۲۵ و چراغ سبز ترامپ برای توافقات جدید ممکن است کشورهای اروپایی را تحت فشار قرار دهد تا از موضع تهاجمی علیه ایران اجتناب کنند. ایران همچنین با نظارت شدیدتر توسط ناظران هسته‌ای سازمان ملل موافقت کرده است.

البته اطلاعات آمریکا و اسرائیل فعالیت‌های جدیدی را از جمله مدل‌سازی‌های کامپیوتری، متالورژی و تحقیقات انفجاری شناسایی کرده‌اند که به‌طور بالقوه زمینه را

سوریه هنوز تسلیحات شیمیایی دارد

فارن افروز گرگوری کوبلنتز/ ناتاشا حال

پس از ۱۳ سال جنگ داخلی، سرنوشتی بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه سریع‌تر و با خونریزی بسیار کمتر از آنچه که انتظار می‌رفت، اتفاق افتاد. در جریان جنگ داخلی وحشیانه سوریه، اسد بیش از ۳۰۰ بار از سلاح‌های شیمیایی علیه شهروندان خود استفاده کرد و هزاران تلفات به بار آورد. بدترین مسئله چنین حمله‌ای رگبار اکت‌های پراز سارین (یک ترکیب شیمیایی فسفوری مخرب سیستم اعصاب و ماده‌ای بسیار سمی و مرگبار با فرمول شیمیایی [C₄H₁₀FO₂P]) است) بود که در ماه اگوست سال ۲۰۱۳ علیه غوطه حومه دمشق شلیک شد و حدود ۱ هزار و ۴۰۰ نفر کشته شدند. تصاویر ترسناک اجساد پوشیده شده با ملحفه‌های سفید (برخی از ۴۰۰ کودکی که در این حمله مسموم شدند) نمادی از ظلم دولت اسد شد. خوشبختانه، با پیشروی گروه‌های شورشی به سمت دمشق به عنوان بخشی از حمله برق‌آسا، صحنه مشابهی تکرار نشد.

در ۱۱ سال گذشته، سازمان‌های بین‌المللی در تلاش برای از بین بردن سلاح‌های شیمیایی سوریه بوده‌اند. در سال ۲۰۱۳، پس از حمله غوطه، حکومت اسد کنوانسیون سلاح‌های شیمیایی را امضا کرد که این سلاح‌ها را

ممنوع می‌کند. تحت نظارت سازمان منع تسلیحات شیمیایی، سازمان بین‌المللی که مسئول اجرای این معاهده بود، حکومت ذخایر سلاح‌های شیمیایی اعلام شده خود را که شامل هزار و ۳۰۰ تن سلاح و مواد شیمیایی بود، منهدم کرد؛ اما حتی زمانی که اسد در حال نابود کردن سلاح‌های اعلام شده خود بود، ارتش سوریه به عنوان بخشی از کارزار وحشیانه ضد شورش خود علیه مخالفان، از نوع جدیدی از سلاح‌های شیمیایی، بمب‌های بشکه‌ای کلر (عنصر شیمیایی سبز مایل به زرد که زهرین، گازدار و بدبو است) استفاده کرد.

در مواجهه با این خطرات، اقدام نظامی به تنهایی، مانند صدها حمله هوایی که اسرائیل از زمان فروپاشی حکومت اسد به زیرساخت‌های نظامی سوریه انجام داده است، پاسخی کافی نیست. چنین حملاتی می‌توانند اهداف خود را از دست بدهند، باعث تخریب ناقص شوند و اسناد لازم برای ردیابی سلاح‌های مخفی را از بین ببرند. بازدید بازرسان بین‌المللی تسلیحات برای بررسی سرنوشت این سلاح‌ها، اطمینان از دزدیده نشدن آن‌ها و نظارت بر انهدام آن‌ها ضروری است. تخریب زیرساخت‌های نظامی این کشور از جمله ناوگان دریایی و انبارهای تسلیحات معمول توسط اسرائیل نیز به شدت دولت جدید را تضعیف می‌کند

و توانایی آن را برای ایمن‌سازی کشور در برابر تهدیدات داخلی و خارجی کاهش می‌دهد. این امر می‌تواند باعث شود مقامات حکومتی تمایل چندانی به کنار گذاشتن هرگونه دارایی نظامی، از جمله سلاح‌های شیمیایی نداشته باشند. حتی هدف قرار دادن تأسیسات شناخته شده تسلیحات شیمیایی در دمشق توسط اسرائیل ممکن است مفید نباشد، زیرا حکومت احتمالاً ذخایر خود را به مکان‌هایی منتقل کرده است که برای سازمان منع سلاح‌های شیمیایی شناخته نشده است.

اگرچه دولت بایدن می‌تواند روند نابودی تسلیحات شیمیایی باقی‌مانده سوریه و حمایت از تلاش‌ها برای پاسخگو کردن عاملان حملات شیمیایی به خاطر جنایات خود را آغاز کند، اما این مسئله به دولت آینده ترامپ بستگی دارد که این اقدامات را انجام دهد. دونالد ترامپ در دوره اول ریاست جمهوری خود تعهدی قوی به اجرای هنجارهای جهانی علیه سلاح‌های شیمیایی نشان داد. در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ او دستور دو حمله موشکی را صادر کرد تا دمشق را به دلیل استفاده از سلاح‌های شیمیایی تنبیه کند و توانایی آن را برای استفاده از این سلاح‌ها تنزل داده و از انجام حملات بعدی بازدارد.

<https://tinyurl.com/228ow2kk>

تمایل داعش و ایران برای حمله به آمریکا

بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها ویل سلبر |

از زمان دستگیری یک مرد افغان در شهر اوکلاهاما در روز ۸ اکتبر به اتهام برنامه‌ریزی برای حمله تروریستی در روز انتخابات، ۱۱ فرد دیگر توسط سازمان‌های مجری قانون فدرال و ایالتی به دلیل حمایت از داعش یا ایران دستگیر یا متهم شده‌اند.

هم داعش و هم سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در سال‌های اخیر بارها تلاش کرده‌اند آمریکایی‌ها را هدف قرار دهند و بکشند و این گروه‌ها همچنان یک تهدید دائمی هستند.

تبلیغات داعش در رادیکالیزه کردن مسلمانان آمریکایی مؤثر بوده است. در حالی که این گروه از سال ۲۰۱۷، زمانی که آکاید اولاح بنگلادشی، بمب لوله‌ای را در متروی شهر نیویورک تا حدی منفجر کرد که منجر به زخمی شدن چهار نفر شد، حمله موفقیت آمیزی در آمریکا انجام نداده است، امسال در موارد متعددی به طرز خطرناکی کار خود را انجام می‌دادند.

به‌رغم قدرت ماندگاری بین‌المللی داعش، به نظر می‌رسد دولت بایدن مصمم است تا حضور ارتش آمریکا در عراق و مأموریت آن علیه داعش را «کاهش دهد». این موضع منعکس‌کننده تصمیم باراک اوباما در سال ۲۰۱۱ برای خروج است که به احیای مجدد داعش در منطقه و به قدرت رسیدن کمک کرد و به اوج قدرت خود در تصرف موصل عراق توسط این گروه و اعلام خلافت در سال ۲۰۱۴ منجر شد. با پیروی از بایدن، نیروهای امنیتی عراق احتمالاً ظرفیت مهار یک داعش را که در حال ظهور است، نخواهند داشت. علاوه بر این، در حالی که محور مقاومت ایران ضربه جدی خورده است، به لطف لشکرکشی‌های مؤثر ارتش اسرائیل علیه حزب الله و حماس و سقوط بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه، ایران و دستیارانش همچنان تهدیدی مستمر برای آمریکا و این کشور هستند.

به‌رغم عقب‌نشینی شبکه‌های نیابتی ایران، نفوذ سپاه پاسداران همچنان یک تهدید دائمی و معتبر برای آمریکایی‌ها در سراسر جهان است.

<https://tinyurl.com/2auz66kz>

واشنگتن با خطرات زیادی در برابر سوریه مواجه است

گفت‌وگوها فرصتی برای واشنگتن فراهم می‌کند تا شناخت بهتری از جامعیت هیئت تحریر شام و مدل حکومتی آن در مناطق تحت کنترل خود، به‌ویژه در ادلب، به دست آورد. موفقیت در این مرحله می‌تواند انتقال قدرت را تضمین کند، اما احتمال برانگیختن واکنش‌های محلی نیز وجود دارد.

اولویت‌های آمریکا؛ هیئت آمریکا در سوریه به سره اولویت تمرکز دارد؛ به‌دست آوردن اطلاعات در مورد محل اختفای آمریکایی‌های ربوده‌شده توسط نظام سابق، روشن کردن آینده مأموریت ضد تروریسم آمریکا، ارائه معیارهایی برای سنجش توانایی هیئت تحریر شام برای حفظ نظم و قانون و در نهایت این هیئت همچنین در مورد کاهش تحریم‌های سوریه مربوط به نظام سابق بحث خواهد کرد، اما اگر هیئت تحریر شام به انحصار قدرت ادامه دهد، ممکن است تحریم‌ها حفظ شوند.

<https://shorturl.at/g9fUF>

ملی در سوریه را تکمیل کرده است که نمایندگان از جوامع و گروه‌های مختلف سیاسی در آن حضور خواهند داشت. نخستین نشست این فرایند، با مشارکت جناح‌های نظامی شورشی برگزار خواهد شد، اما جزئیات بیشتری از این مرحله هنوز منتشر نشده است. مرحله دوم آزمون برای ارزیابی تمایل هیئت تحریر شام به اشتراک‌گذاری قدرت با بخش‌های گسترده‌تر جامعه است. این

مؤسسه واشنگتن آرون وای زلین

واشنگتن در حال بازگشت به دمشق است، برای اینکه با دولت انتقالی جدید به رهبری گروه شورشی هیئت تحریر شام تعامل کند. یافته‌های این هیئت بر تعامل آینده آمریکا با رهبران جدید سوریه، از جمله تصمیم در مورد لغو تحریم‌ها، تأثیر خواهد گذاشت. این دیدار در بنبوحه نگرانی‌ها در مورد سوءاستفاده احتمالی داعش از این وضعیت انجام می‌شود.

و ترکیه را برای رهبری سوریه به دست آورد. این گروه با تحت کنترل درآوردن مناطق مختلف سوریه، دستگاه حکومتی خود را بر آن‌ها اعمال کرد و فرایندی برای حقیقت‌یابی فساد نظام پیشین و پیاده‌سازی سیستم شایسته‌سالاری آغاز نمود. جزئیات بیشتر در مورد فاز دو نیز در دسترس است؛ در مرحله دوم، هیئت تحریر شام مقدمات برگزاری گفت‌وگوی

واشنگتن در تلاش است تا با اقدامات مختلف، جایگاه خود را در معادلات سوریه تثبیت کند. این گروه که از سوی آمریکا به‌عنوان یک سازمان تروریستی خارجی شناخته می‌شود، با برقراری ارتباط با مقامات کشورهای مختلف، به دنبال کسب مشروعیت بین‌المللی است. در مرحله اول، هیئت تحریر شام تلاش کرد حمایت سازمان ملل، کشورهای غربی، کشورهای عربی

سقوط اسدز مینه را برای صلح گسترده‌تر فراهم می‌کند

اما انتقال نیز باید اجتناب‌ناپذیر باشد. ترکیه مدت‌هاست که نیروهای دموکراتیک سوریه را با توجه به روابط غیرقابل انکار آن با پک ک به‌عنوان یک تهدید جدی برای امنیت ملی می‌داند. از آغاز سال ۲۰۱۶، آنکارا یک سری تهاجمات مسلحانه را برای جلوگیری از گسترش نیروهای SDF در امتداد مرز آغاز کرد، که تنها زمانی متوقف شد که واشنگتن و آنکارا سرانجام در اکتبر ۲۰۱۹ آتش‌بسی را برای شمال شرقی سوریه امضا کردند. دولت موقت سوریه با تحریر الشام و سایر نیروهای خود در نهایت قادر خواهد بود با کمک بین‌المللی، با بقایای داعش مقابله کند.

اقدامات بیشتر در هماهنگی با آمریکا مورد نیاز است. تجربه نشان می‌دهد که تا زمانی که واشنگتن پیام‌بندی ندهد، نیروهای دموکراتیک سوریه و حامیان پک ک آن «دولت در یک دولت» را انتخاب و تصور می‌کنند که آمریکا به محافظت از آن ادامه می‌دهد.

<https://tinyurl.com/2958sxag>

داعش عقب‌نمانده است. اما آمریکا نباید به‌طور نامحدود از یک کشور کرد در داخل سوریه به‌عنوان یک شریک دائمی مبارزه با تروریسم، در برابر مقاومت دولت ملی جدید سوریه و پادشاه منطقه، ترکیه حمایت کند. نیروهای دموکراتیک سوریه در مبارزه با بقایای داعش بی‌بدیل باقی مانده‌اند و دولت جدید در حال حاضر قادر به اداره میلیون‌ها سوری که اکنون تحت حاکمیت کردها هستند، نیست.

داعش، نیروهای دموکراتیک سوریه به رهبری کردها یا SDF است که به‌عنوان نماینده سیاسی کردهای سوریه ظاهر شود. این امر مستلزم دور شدن از ریشه‌های آن در گروه جدایی‌طلب ترکیه پک ک و جایگاه آن به‌عنوان «دولت و شبه‌نظامی در یک دولت» است. واشنگتن وظیفه اخلاقی و منافع ژئوپلیتیکی دارد تا اطمینان حاصل کند که کردها از نظر نظامی سرکوب نمی‌شوند و نبرد با

دیفنس وان جیمز جفری

یک نکته کلیدی، تغییر شکل نقش شبه‌نظامیان کرد در سوریه خواهد بود. فروپاشی دوره‌ای دولت اسد، همراه با بسیاری از شبکه‌های منطقه‌ای ایران، درها را به سوی غرب آسیای صلح‌آمیزتر باز، اما خطراتی نیز ایجاد کرده است.

در میان این چالش‌ها، کمک به شریک مؤثر آمریکا در مقابله با

ماجرای اسرائیل و سقوط اسد

سورین

رژیم صهیونیستی

روزنامه سورین

به نوبه خود ممکن است به دنبال حفظ یا حتی گسترش نفوذ منطقه‌ای خود برای جبران خسارات خود باشد. اگرچه نیروها و نیروهای نیابتی ایرانی در حال فرار از سوریه بوده‌اند، تهران با برخی از گروه‌های شورشی پیروز در تماس است و به دنبال تهاجمات جدید است.

اسرائیل قبلاً برای پیشبرد این اهداف اقدام کرده است. ابتدا، بلافاصله پس از سقوط اسد، تقویت دفاعی خود را در بلندی‌های جولان آغاز کرد. سپس ارتش اسرائیل [IDF] عملیات حمله ۲۰۲۴ اسرائیل به سوریه را آغاز کردند که بخشی از آن شامل صدها حمله بود که بیشتر زرادخانه سوریه را با تمرکز بر پایگاه‌های نظامی، پدافند هوایی، موشک‌های بالستیک، انبارهای تسلیحات، هواپیماهای نظامی، دارایی‌های دریایی و تولیدات مختلف نابود کرد.

<https://tinyurl.com/24gmnebz>

شورشی که اسد را سرنگون کردند، یا سایر بازیگران، می‌توانند در نزدیکی جوامع اسرائیلی در منطقه بلندی‌های جولان پیشروی کنند. زرادخانه حکومت، از جمله بسیاری از تسلیحات پیشرفته، می‌تواند علیه

موسسه واشنگتن آسف اوربون

تا آنجا که به اسرائیل مربوط می‌شود، سقوط حکومت اسد ضربه‌سختی به ایران و محور مقاومت آن در منطقه است که مزایای بالقوه متعددی برای منافع اسرائیل دارد. علاوه بر قطع یک حلقه حیاتی در هلال راهبردی تهران - بغداد - دمشق - بیروت (یا «هلال شیعی»)، می‌تواند مسیر لجستیکی به سواحل مدیترانه را نیز قطع کند و شکست بزرگی برای آرمان‌های تسلیح مجدد حزب الله ایجاد کند و ارتباط صنعتی - استراتژیک ایران از جبهه‌های مختلف جنگ در مرزهای اسرائیل را قطع کند. در همین حال، روسیه به دنبال حفظ پایگاه‌های خود در سوریه و کاهش حضور نظامی خود در آنجا است که می‌تواند آزادی عمل اسرائیل در این منطقه را افزایش دهد. با این حال، وضعیت جدید با انبوهی از تهدیدات نوظهور نیز همراه است. تروریست‌های جهادی، اعم از بقایای داعش، عناصر افراطی گروه‌های

اسرائیل نباید کردها را در جنگ بقای خود رها کند

هاآرتص ایتای آنگل

یک گروه در سوریه، که در واقع یک ملت هستند، پتانسیل یک اتحاد واقعی با اسرائیل را دارند: کردها. این گروه اکنون در بحبوحه حمله احتمالی جهادی‌های تحت حمایت ترکیه در خطر وجودی قرار دارد. اسرائیل باید بیش از حرف زدن و وعده دادن، به کردها کمک کند. هنگامی که آشکار شد نظام اسد در سوریه محکوم به شکست است و عمدتاً با گروه‌های جهادی جایگزین می‌شود، کردها برای همکاری به اسرائیل روی آوردند.

کردها با جمعیتی حدود ۳۵ میلیون نفر، بزرگ‌ترین مردم بدون تابعیت هستند. اما قرارداد سایکس-پیکو در سال ۱۹۱۶ بین بریتانیا و فرانسه آن‌ها را بین چهار کشور سوریه، عراق، ایران و ترکیه پراکنده کرد.

طی انقلاب‌های جهان عرب بیش از یک دهه پیش، کردها توانستند سرزمین‌هایی را در شمال سوریه و عراق به دست آورند. آن‌ها تا به امروز مراقب

معتقدند سرنوشت دولت یکسان است. هیچ کس پیشنهاد نمی‌کند که اسرائیل باید در باتلاق سوریه غرق شود یا ترکیه را به چالش بکشد. کردها می‌توانند برای نبرد با پهلپادهای ترکیه و جهادی تسلیح کرد. دوستان اسرائیل در کنگره آمریکا را می‌توان متقاعد کرد که برای آتش بس فشار بیاورند یا آمریکایی‌ها را متقاعد کنند که در شمال سوریه بمانند.

<https://tinyurl.com/24atfg2x>

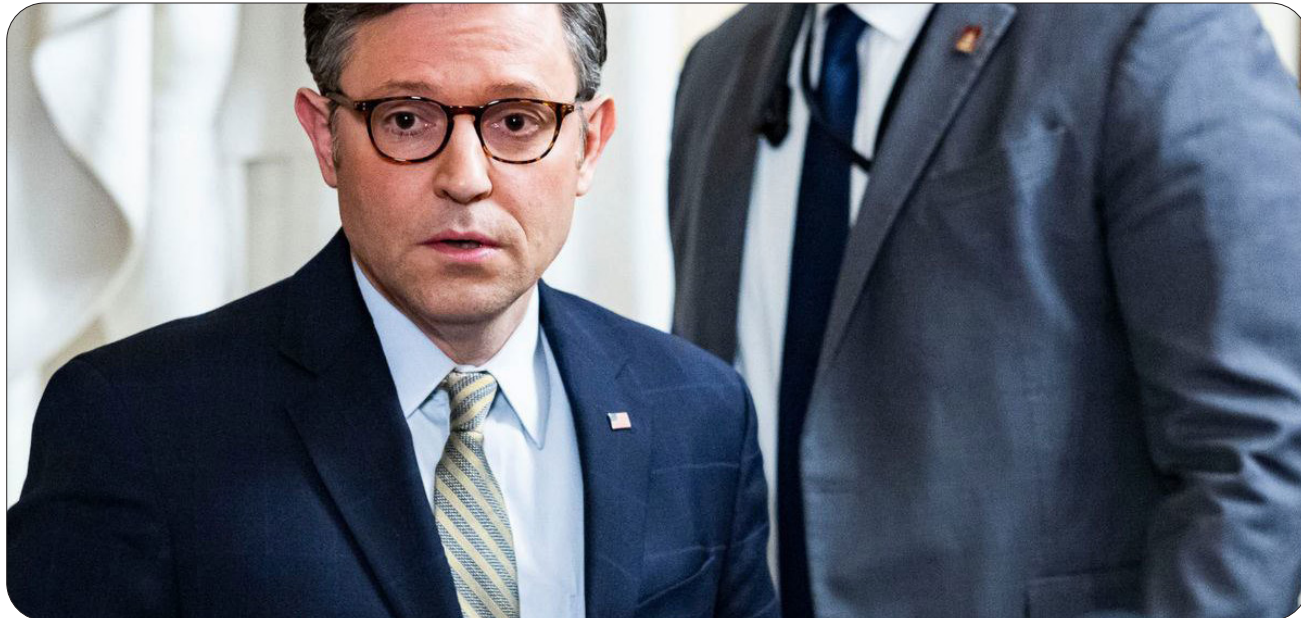
که روز به روز با این رژیم دشمنی بیشتری می‌کند. کردها به اسرائیل به عنوان یک الگو نگاه می‌کنند. کردها در کوه‌ها و جنگل‌های شمال عراق در مرز ایران و در دشت‌های سوریه در جبهه علیه جهاد داعش و القاعده به مطالعه تاریخ اسرائیل و فلسفه یهود پرداخته‌اند.

این فقط به خاطر علاقه به اسرائیل نیست، بلکه به این دلیل است که آن‌ها

هستند که این مناطق مورد اتهام را دولت نخوانند و بر سر تعاریف بحث می‌کنند. در سوریه آن‌ها خودمختاری، یا منطقه یا ایالتی را به دست آورده‌اند، بدون اینکه صریحاً آن را دولت بدانند. این منطقه در شمال شرقی سوریه تقریباً سه برابر اسرائیل است.

دشمنان کردها دشمنان اسرائیل هستند، ایران، حزب الله، بشار اسد، جهادی‌ها و تا حدودی حتی اردوغان

حزب جمهوری خواه از کنترل خارج شده است

وحشت داشتند، هیچ‌یک از آن‌ها ارزش تعطیلی دولت را نداشت. همه جمعه‌شب از این لایحه حمایت کردند. در مقابل، ۳۴ جمهوری خواه که بیشتر آن‌ها از جناح راست حزب بودند، این کار را نکردند. دلایل عجیب و غریبی برای مخالفت برخی وجود داشت، اما ۲۰ عضوی که در سال ۲۰۲۵ بازگشته بودند، به هر دو لایحه اعتراض داشتند و در روز پنجشنبه و جمعه رای منفی دادند. این نشان می‌دهد که تا چه حد می‌تواند در کنگره بعدی رویه جمهوری خواهان ناراضی برای خنثی کردن جاه‌طلبی‌های جانسون بزرگ باشد.

موضوع مهم بعدی، ادای سوگند در کنگره جدید در ۳ ژانویه خواهد بود، همان روزی که مجلس باید رئیس خود را انتخاب کند. جانسون که برای اولین بار پس از چندین دور و نامزدهای مختلف با اختلاف اندکی پیروز شد، با یک چالش دشوار برای نگاه داشتن جایگاه خود روبرو خواهد شد. توماس ماسی، یک جمهوری خواه از کنتاکی، قبلاً گفته بود که به جانسون رای نمی‌دهد و سایر جمهوری خواهان با رهبری او که به آرای دموکرات‌ها برای تصویب قوانین انتقادی متکی است، ابراز اختلاف کرده‌اند. باین حال، لطف ترامپ ممکن است او را حداقل در کوتاه مدت نجات دهد.

<https://B2n.ir/g19067>

در پاییز کاشت. با حضور ماسک و ترامپ، جانسون برای دادن به سمت جلو حرکت کرد، اما ۳۸ جمهوری خواه به همراه همه دموکرات‌ها به جز دو دموکرات، رهبران خود را نادیده گرفتند و رای منفی دادند. صبح روز بعد، جمهوری خواهان برای رسیدن به یک قطعنامه رضایت بخش که نه تنها بودجه دولت را تأمین می‌کند، بلکه به همه اجازه می‌دهد برای کریسمس به خانه بروند، ساعت‌ها دور هم جمع شدند. به گفته رالف نورمن از کارولینای جنوبی، جانسون از اعضای خواست دست خود را بالا ببرند تا مشخص کنند کدام مسیر قانونی را ترجیح می‌دهند. مصالحه‌ای که جانسون مطرح کرد، از جمله موارد دیگر، افزایش سقف بدهی را از لایحه حذف کرد، اما شامل وعده‌ای در بسته به محافظه کاران مجلس نمایندگان برای جفت کردن افزایش سقف بدهی آتی ۲٫۵ تریلیون دلار در کاهش بودجه بلندمدت بود. برای دموکرات‌ها، کنار گذاشتن افزایش محدودیت بدهی که ترامپ آرزوی آن را داشت، برای جلب حمایت آن‌ها از لایحه‌ای کمتر گسترده نسبت به آنچه قبلاً مذاکره کرده بودند، کافی بود. آن‌ها پیروزی رئیس جمهور منتخب در قانون گذاری را که علناً خواستار آن بود، رد کرده بودند و دولت را باز نگاه داشتند. در حالی که دموکرات‌ها از دست دادن مفاد مختلف در توافق اولیه

این همیشه خشم جمهوری خواهان راست‌گرا را برمی‌انگیخت، اما پس از آن ایلان ماسک شروع به توثیق در مورد آن کرد. ثروتمندترین مرد جهان، صاحب ایکس و متحد کلیدی ترامپ، صدها بار در مورد اینکه چگونه این قانون یک کار زشت و ناپسند است، مطالبی را منتشر کرد و اغلب ادعاهای نادرستی از این قبیل داشت که بودجه «آزمایشگاه‌های سلاح‌های زیستی» را تأمین می‌کند. جمهوری خواهان بلافاصله مخالفت کردند و جانسون بایک لایحه حذف شده بازگشت که آنچه ترامپ و ماسک می‌خواستند را انجام می‌داد، دولت را باز نگه می‌داشت، به قربانیان بلایای طبیعی و کشاورزان کمک می‌کرد و همچنین مانع از رسیدن دولت به سقف بدهی تا سال ۲۰۲۷ می‌شد.

ترامپ در تلاش برای سرکوب مخالفان، هر جمهوری خواه را که از لایحه‌ای حمایت می‌کند که شامل افزایش سقف بدهی نمی‌شود، به ویژه هدف قرار دادن چیپ روی، یکی از اعضای ارشد گروه جناح راست را تهدید کرد. افزایش سقف بدهی‌ها مدت‌هاست که برای جمهوری خواهان راست‌گرا که نگران کسری بودجه هستند، بی تفاوت بوده است. تنها سال گذشته، تلاش برای افزایش سقف بدهی در زمان کوبین مک کارتی، رئیس مجلس وقت، بحرانی را به وجود آورد که دموکرات‌ها را ملزم به نجات او کرد و بذر برکناری او را

این‌تلیجنسر بن جیکوبز

اولین دوره ریاست جمهوری دونالد ترامپ، یک نمایش مزخرف در کاپیتول هیل بود. کنگره دائماً با پیام‌های ناگهانی رئیس جمهور وارونه می‌شد. (در سال ۲۰۱۸، او حتی طولانی‌ترین تعطیلی دولت در تاریخ آمریکا را اعلام کرد.) بر اساس هفته گذشته، این روزهای خوش گذشته در دوره دوم ریاست جمهوری ترامپ تلقی خواهد شد. در طلوع حکومت یکپارچه در واشنگتن، جمهوری خواهان حتی نمی‌توانستند در مورد روشن نگه داشتن چراغ‌ها به توافق برسند. آنچه که یک امر نسبتاً فرمولی بود، توافق دو حزبی که توسط مایک جانسون رئیس مجلس برای جلوگیری از تعطیلی دولت منعقد شد، در عوض به ۴۸ ساعت هرج و مرج تبدیل شد. بدون حمایت محافظه کاران مخالف مجلس، او باید با دموکرات‌ها برای تدوین لایحه‌ای کار کند که از حمایت دوسوم کل مجلس برخوردار شود.

تا صبح روز چهارشنبه، هر دو طرف به یک لایحه سازش دست یافتند که دولت را تا ماه مارس و در بسیاری از اولویت‌های دیگر، از جمله امداد رسانی در بلایای طبیعی، تأمین مالی برای کشاورزان و همچنین تأمین مالی برای تحقیقات سرطان در دوران کودکی، محدودیت‌های جدید بر سرمایه گذاری آمریکا در چین درگیر می‌کرد.

ارزیابی منافع و نفوذ استراتژیک چین در بریکس

مؤسسه تحقیقات سیاست آفریقا امانول سارپونگ / هاگان سیبیری

هدف استراتژیک چین در گسترش بریکس، ایجاد یک بلوک رهبری چین، به چالش کشیدن سلطه غرب و ترویج نظم جهانی چند قطبی است. چین با تقویت قدرت اقتصادی به دنبال همکاری اقتصادی، دسترسی به منابع و مشارکت همه گیر است.

گسترش بریکس در سال ۲۰۲۳ نگرانی‌هایی را در مورد تسلط غرب بر انگیزه است و جان بولتون، مشاور امنیت ملی سابق آمریکا، این اتحادیه را متنوع اما ناسازگار توصیف کرد، اما با این حال، راینهارد بوتیکوفر، دیپلمات اتحادیه اروپا، این اتحادیه را بسیار متخاصم می‌بیند و در صورتی که اروپا نتواند قابلیت خود را ثابت کند، کشورهای در حال توسعه احتمالاً به این اتحادیه روی می‌آورند. منافع استراتژیک چین در بریکس بسیار مهم است، زیرا دستور کار و فرآیندهای تصمیم‌گیری این بلوک را شکل می‌دهد. هدف این مقاله بررسی منافع استراتژیک چین، موانع و پیامدهای بالقوه این بلوک به رهبری چین برای توازن قدرت است.

بریکس (برزیل، روسیه، هند و چین) گروهی از اقتصادهای نوظهور است که در سال ۲۰۰۱ با هدف کسب تسلط جهانی یا به عرصه وجود گذاشت. بانک توسعه جدید (NDB) که در سال ۲۰۱۴

تأسیس شد، پروژه‌های زیرساختی و توسعه پایدار را در کشورهای عضو و کشورهای در حال توسعه، تأمین مالی می‌کند و جایگزینی برای نهادهای تحت سلطه غرب مانند بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول ارائه می‌دهد. تا سال ۲۰۲۲، بانک توسعه جدید دارای یک سبد سرمایه‌گذاری به مبلغ ۳۰٫۲ میلیارد دلار بود که به ۸۵ شرکت سرمایه‌گذاری در بخش‌هایی مانند انرژی‌های تجدیدپذیر، حمل‌ونقل، آب و فاضلاب، حفاظت از محیط‌زیست، زیرساخت‌های اجتماعی و فناوری دیجیتال اختصاص یافته بود. کشورهای بریکس مجموع تولید ناخالص داخلی خود را گسترش داده و پیشرفت قابل توجهی در جهت همکاری و یکپارچگی اقتصادی داشته‌اند. چین و روسیه در واکنش به تحریم‌های غرب به سمت تجارت با ارزهای محلی روی آورده‌اند. گروه بریکس نفوذ ژئوپلیتیکی قابل توجه و موضع متفاوتی در مورد مسائل جهانی مانند درگیری‌های اوکراین و غزه به دست آورده است. آن‌ها از عدالت اقلیمی و حمایت مالی از کشورهای در حال توسعه دفاع می‌کنند و بی‌میلی غرب را در پذیرش انتشار گازهای گلخانه‌ای به چالش می‌کشند.

منافع و نفوذ استراتژیک چین در بلوک بریکس برای درک جاه‌طلبی‌های این کشور بسیار مهم است. چین به عنوان بزرگ‌ترین اقتصاد، برای همکاری با

اقتصادهای نوظهور تلاش کرده و منافع جمعی بریکس را تقویت کرده است. این اتحاد توسط چین برای مقابله با سلطه غرب استفاده شده است و برزیل، روسیه و آفریقای جنوبی همگی به گسترش همکاری علاقه نشان می‌دهند. حمایت چین از گسترش اخیر بریکس نشان‌دهنده منافع استراتژیک و نفوذ آن در این بلوک است اما با این حال، سایر اعضا اولویت‌های متفاوتی دارند، مانند مبارزه روسیه با تحریم‌های غرب و تمرکز بر توسعه منطقه‌ای برزیل و آفریقای جنوبی که جزو آنان است. کمک‌های مالی چین به بانک توسعه ملی (NDB) و ترتیبات ذخیره احتمالی نقش متغیر آن را در بانک‌های توسعه چند جانبه برجسته می‌کند. نفوذ بسیار چین در بریکس می‌تواند به تلاش‌های هماهنگ برای تعمیق روابط اقتصادی با کشورهای آفریقای منجر شود، اما با این حال، این تسلط زیاد ممکن است تنش‌ها را با سایر اعضا، به ویژه هند، به دلیل تاریخ پیچیده و منافع رقابتی آن‌ها در منطقه افزایش دهد.

بریکس، یک بلوک چند ملیتی با منافع گوناگون، با رقابت ژئوپلیتیکی در میان کشورهای عضو خود مواجه است. جنگ قدرت بین چین و هند، رکود اقتصادی و بی‌ثباتی سیاسی می‌تواند مانع از توانایی آن‌ها در جهت‌یابی در مناظر پیچیده ژئوپلیتیکی شود. درگیری‌های مرزی

طولانی مدت و مناقشات سرزمینی و درگیری‌های اخیر در دره گالوان، روابط دو جانبه را تیره کرده است. تنش‌های ژئوپلیتیکی ادامه دار ممکن است به دلیل شکاف‌های سیاسی بین بازیگران جدید مانند عربستان، امارات و ایران تشدید شود. هند در مورد طرح کمربند جاده (BRI) محتاط است و آن را یک سرمایه‌گذاری اقتصادی برای افزایش نفوذ ژئوپلیتیکی خود می‌داند. تشدید شکاف، به ویژه در مورد پویایی امنیت منطقه‌ای و اختلافات دریایی در خلیج فارس، می‌تواند بر مسیرهای تجارت جهانی و جریان انرژی تأثیر بگذارد.

اجلاس سال ۲۰۲۴ بریکس در روسیه بر منافع استراتژیک چین در داخل این بلوک تأکید کرد و بر نفوذ اقتصادی و ژئوپلیتیکی این کشور تأثیر گذاشت. سیاست‌گذاران باید پیامدهای گسترش این بلوک را برای رهبری چین در نظر بگیرند و به چالش‌های استراتژیک برای اطمینان از ارتباط در نظم جهانی رسیدگی کنند. بریکس پلاس باید به تنش‌های ژئوپلیتیکی رسیدگی کند، مدل رهبری فصلی را اجرا کند و از مشارکت استراتژیک با اقتصادهای نوظهور استفاده کند. نقش بانک توسعه جدید باید گسترش پیدا کند و ظرفیت مالی آن برای مقابله با هزمونی غرب و ارتقای اهداف توسعه مشترک افزایش یابد.

<https://shorturl.at/Xk151>

تغییر حکومت در سوریه برای روابط روسیه و ترکیه چه معنایی دارد؟

آمریکانیز (غیرقانونی) است، یک عامل تحریک کننده است. اکنون که روسیه تا حد زیادی سوریه را از دست داده است، بخش بزرگی از اهرم فشار آن بر ترکیه نیز از بین رفته است. طرف صحبت آنکارا دیگر اسد نیست بلکه هیئت تحریر شام است که سابقه همکاری با آن را دارد. به جای پوتین، اردوغان باید با دونالد ترامپ، رئیس جمهور منتخب به دلیل حمایت آمریکا از نیروهای دموکراتیک سوریه [SDF] که بخش عمده‌ای از شمال شرق سوریه را کنترل می‌کند و همچنین با کشورهای خلیج فارس و احتمالاً اتحادیه اروپا که از آن حمایت خواهند کرد، برای بازسازی کشور صحبت کند. ارزش سهام روسیه در مقابل ترکیه در سایر جناح‌ها نیز کاهش یافته است. ارتش اوکراین ناوگان دریای سیاه روسیه را از کریمه به بندر نورواسیسیک رانده است، به این معنی که آنکارا اکنون دلیل کمتری برای ترس از تبدیل شدن دریا به «دریاچه روسیه» دارد، عبارتی که خود اردوغان در سال ۲۰۱۶ در نشست ناتو از آن استفاده کرد.

با خارج شدن سوریه از صحنه، روابط روسیه و ترکیه به نقطه اتکای جغرافیایی طبیعی خود باز خواهد گشت: منطقه دریای سیاه. انتخاب اردوغان ریسک کردن و به چالش کشیدن روسیه نخواهد بود. در عوض، او همچنان به عنوان یک واسطه بین پوتین و غرب عمل خواهد کرد. مذاکرات احتمالی درباره اوکراین به رهبری ترامپ می‌تواند یک فرصت طلایی برای رهایی از مشکلات باشد.

<https://tinyurl.com/28vs5cae>

روسی سوخو-۲۴ را در ماه نوامبر سال ۲۰۱۵ سرنگون کرد، روسیه تحریم‌های اقتصادی علیه ترکیه اعمال کرد و در نتیجه فشارها را بیشتر کرد. در همان زمان، روسیه حضور خود را در ارمنستان به عنوان کشوری متخاصم با ترکیه، تقویت کرد و نظامی سازی کریمه ضمیمه شده که توسط پوتین به عنوان یک «ناو هواپیما بر غرق نشدنی» در آن سوی دریای سیاه از ترکیه توصیف شد، به سرعت ادامه یافت.

اردوغان و سیاست گذاران ترکیه به طور گسترده تر، عصبانی بودند. آن‌ها نسبت به روسیه احساس آسیب پذیری می‌کردند، اما به غرب نیز اعتماد نداشتند. مشارکت آمریکا با کردهای سوریه وابسته به حزب کارگران کردستان (پک ک) [PKK] که در ترکیه و اتحادیه اروپا (و همچنین

مسکو تایمز

دیمیتار بچف |

گزارش‌ها حاکی از آن است که روسیه از ترکیه برای خروج نیروهایش از سوریه کمک خواسته است. همین چند هفته پیش، تصور چنین تیرتی سخت بود. با این حال، در پی فروپاشی چشمگیر حکومت بشار اسد، این اتفاق باب میل گزارش سی‌ان‌ان ترک بود.

به نظر می‌رسد نیروهای روسی مستقر در مناطق مختلف سوریه مانند صحرای مرکزی و شمال شرقی کردها به پایگاه‌های نظامی روسیه در استان لاذقیه بازگشته‌اند و به گفته اطلاعات نظامی اوکراین [GUR]، روسیه پرسنل و تجهیزات نظامی را با هواپیما به خانه منتقل کرده است. سرنوشت این پایگاه‌ها یعنی فرودگاه حمیمیم روسیه و تأسیسات دریایی در طرطوس، موضوعی است که حدس و گمان‌ها در موردش زیاد است. روس‌ها ممکن است چاره‌ای جز رها کردن آن‌ها نداشته باشند، مگر اینکه بتوانند با هیئت تحریر شام [HTS] معامله کنند که به آن‌ها اجازه می‌دهد در آن جا باقی بمانند. رسانه‌های روسی، شبه نظامیان اسلام‌گرا را که اسد را سرنگون کردند از «تروریست» به «مخالفان مسلح سوریه» تغییر نام دادند.

استقرار سوریه تنها بخشی از این معما بود، زیرا ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه، فشار ژئوپلیتیکی بر رجب طیب اردوغان، هم‌تای ترک خود انباشته کرد. پس از اینکه نیروی هوایی ترکیه یک جت تهاجمی زمینی

صدای آمریکا

از دستیابی جمهوری اسلامی

به سلاح هسته‌ای جلوگیری می‌کنیم

بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، اعلام کرد: کشورش از تهدیدهای جمهوری اسلامی ایران چشم‌پوشی نخواهد کرد. بنیامین نتانیاهو در سخنرانی خود در پارلمان اسرائیل در روز دوشنبه سوم دی ماه، با اشاره به چالش‌های بیشتر در مقابل دولت پهلوی تاکید کرد: «از [حکومت] جمهوری اسلامی که ما را تهدید به نابودی کرده، چشم‌پوشی نمی‌کنیم و مصمم هستیم که از دستیابی این کشور به تسلیحات هسته‌ای و سلاح‌های دیگری که وطن و شهرهای ما را تهدید می‌کنند، جلوگیری کنیم».

جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی کاخ سفید، نیز پیش‌تر گفته بود: آمریکا نگران است که تضعیف جمهوری اسلامی در پی تحولات اخیر در منطقه، به ساخت تسلیحات هسته‌ای از سوی حکومت ایران بینجامد.

این مقام ارشد کاخ سفید با اشاره به تمایل برخی در حکومت ایران برای ساخت سلاح و تغییر دکترین هسته‌ای، نسبت به وجود «خطر واقعی» در این باره هشدار داد.

<https://B2n.ir/y74700>

سایر خبرها

تایمز اسرائیل

ایران به دنبال کریدور هوایی به جای مسیر زمینی

سوریه برای کمک به حزب الله است

به گزارش روزنامه تایمز اسرائیل، حکومت ایران در پی از دست دادن مسیر زمینی خود از طریق سوریه با سقوط نظام بشار اسد، در حال بررسی ایجاد یک کریدور هوایی به لبنان است تا بتواند از طریق آن به این گروه تحت حمایت خود کمک کند. این روزنامه خاطر نشان می‌کند که این امر نقض توافق آتش بس اسرائیل با حزب الله خواهد بود. یک منبع منطقه‌ای ناشناس به این روزنامه گفت که مذاکرات در این زمینه در تهران در حال انجام است. این منبع می‌گوید کشورهای غربی «نگرانند که با توجه به اینکه [حکومت] ایران، [دمشق] را به عنوان فرودگاه خود در منطقه برای قاچاق سلاح از دست داده، اکنون در تلاش است تا فرودگاه بیروت را مانند سوریه به مرکز لجستیکی جدید خود تبدیل کند». آن‌ها می‌گویند که چنین اقدامی می‌تواند به تشدید تنش بعدی منجر شود. اسرائیل گفته است که در صورت لزوم، شرایط توافق شده در آتش بس لبنان را با توسل به زور اجرا خواهد کرد. این کشور پروازهای باری از ایران به لبنان را که گمان می‌کرد برای حزب الله اسلحه حمل می‌کنند، رهگیری و آن‌ها را مجبور به بازگشت کرده است.

<https://B2n.ir/k03807>

باید به خیانت خود به او کراین پایان دهیم

اروپا

سخت‌و‌تمندانه محافظت شود و همه تصمیمات مهم برای روسیه، به‌ویژه تصمیمات مربوط به حاکمیت این کشور بر قلمرو امپراتوری روسیه سابق، متوقف شود.»
ما هشدارهای اوکراین را با بیان «من از همه چیز بالاترم» رد کردیم، به آن‌ها خیانت کردیم و تعهدات مالی خود را در حالی که روسیه دوباره به اوکراین حمله کرد و آن را اشغال کرد، زیر پا گذاشتیم.

پس از ۱۰ سال مقاومت اوکراین در برابر تحمیل مجدد حکومت مسکو، در ماه اگوست سال ۱۹۳۲، استالین به نماینده خود در اوکراین نوشت: «اگر ما اکنون تلاشی برای بهبود وضعیت اوکراین نکنیم، ممکن است اوکراین را از دست بدهیم.» او از طریق «هولو دومور» (قحطی بزرگ اوکراین) به شدت این کشور را وادار به تسلیم کرد. این بخشی از جنگ بود که توسط پاول سودویلاتوف، جاسوس شورویایی شناسایی شد. رافائل لمکین، نویسنده کنوانسیون نسل‌کشی سازمان ملل، آن را به‌عنوان «نسل‌کشی کلاسیک شوروی» محکوم کرد. بقای اتحاد جماهیر شوروی با همه عواقب آن تضمین شد. در سال ۱۹۹۱، ما علیه استقلال اوکراین انتقاد کردیم، همان‌طور که پس از جنگ جهانی اول درباره فروپاشی امپراتوری چنین نظری داشتیم؛ اما زمانی که اوکراین استقلال خود را اعلام کرد و انحلال اتحاد جماهیر شوروی، آمریکا را دوباره «بزرگ و قدرتمند» کرد، واشنگتن بدون شرمندگی، آن را به‌عنوان «یکی از خیره‌کننده‌ترین دستاوردهای دیپلماتیک در تاریخ» اعلام کرد.

<https://tinyurl.com/29v7dgo8>

زمستانی سوچی در انتظار عموم قرار گرفت. آیا کسی در غرب کلمه‌ای برای بیان وحشت مطرح کرده است؟ با شیب نزولی، ترس، هشدار، حیرت، ناراحتی یا حتی سردرگمی چطور؟ کسی نیست؟ فقط یکی؟
از یک بدنامی از یک قرن بد رفتاری در سیاست خارجی که در آن ما به‌طور مداوم به اوکراین خیانت کردیم، هر بار با عواقب نسل‌کشی برای بزرگ‌ترین کشور اروپا و هر بار تهدید وجودی روسیه برای ما را تحکیم کرد.
تهاجم و اشغال مسکو به اوکراین پس از فروپاشی امپراتوری تزاری پس از جنگ جهانی اول کلیدی برای تبدیل آن به‌عنوان «اتحادیه جمهوری‌های سوسیالیستی شوروی» بود. بینبرج کلبی، وزیر امور خارجه آمریکا تأکید کرد که «دوستی و افتخار مستلزم این است که منافع روسیه باید

کی یف پست

ویکتور رودا

۲۰ سال پیش، در تاریخ ۱۵ دسامبر ۲۰۰۴، من (ویکتور رودا) به کاندولیزا رایس، مشاور امنیت ملی جورج بوش در آن زمان و جلسه تأیید سنا برای وزیر امور خارجه برای ماه ژانویه برنامه‌ریزی شده بود، نامه نوشتم. این امر در جریان انقلاب نارنجی اوکراین بود که نماینده پوتین، ویکتور یانو کوویچ (رئیس‌جمهور پیشین اوکراین)، در مقابل ویکتور یوشچنکو که توسط پوتین مسموم شد، در انتخاباتی که توسط روسیه تقلب شد، قرار گرفت، اگرچه یانو کوویچ در انتخابات مجدد در روز ۲۶ دسامبر شکست خورد.

در آستانه الحاق بخش‌هایی از اوکراین به روسیه در سال ۲۰۱۴، نمادگرایی شوروی حتی در بازی‌های المپیک

سایر خبرها

تایمز اسرائیل

فرصت «ضربه استراتژیک» اسرائیل به جمهوری اسلامی مهیا است

وزیر دفاع پیشین اسرائیل با اشاره به حملات گروه‌های نیابتی جمهوری اسلامی از جمله حوثی‌های یمن به دولت یهود گفت: کشورش باید «مستقیم ایران را هدف قرار دهد».

بنی گانتز، رهبر حزب «اتحاد ملی» اسرائیل تأکید کرد: «راه‌حل پایان دادن به این حملات در تهران است».

این سیاستمدار اسرائیلی افزود: کشورهای منطقه و آمریکا باید با همکاری اسرائیل، «تهدید نظام ایران هسته‌ای» را از میان بردارند.

بنی گانتز گفت: اسرائیل اکنون فرصت دارد که «ضربه استراتژیک» علیه جمهوری اسلامی و نیابتی‌هایش را تسریع کند. او استفاده نکردن از این فرصت را یک «اشتباه استراتژیک» برای اسرائیل خواند.

بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، نیز به‌تازگی هشدار داد که دولت یهود با همان شدت که علیه سایر «بازوهای تروریستی» جمهوری اسلامی ایران در منطقه عمل کرده است، علیه حوثی‌های یمن نیز اقدام خواهد کرد.

<https://B2n.ir/t19079>

رویترز

ایران و یمن؛ دو گزینه نتانیاهو برای پاسخ به حوثی‌ها

رسانه‌های اسرائیلی می‌گویند: در پاسخ به حملات موشکی اخیر شورشیان حوثی مورد حمایت جمهوری اسلامی، بنیامین نتانیاهو با دو گزینه پیشنهادی مواجه است. از یک سو، دیوید بارزیا، رئیس تشکیلات اطلاعات خارجی اسرائیل یا موساد، توصیه کرده است که در پاسخ به شلیک موشک حوثی‌ها که به یک زمین بازی در تل‌آویو اصابت کرد، ارتش اسرائیل باید به‌طور مستقیم به اهدافی در داخل ایران ضربه بزند. در همین حال «جروزالم پست» گزارش داده که اطلاعات ارتش اسرائیل توصیه کرده است پاسخ این رژیم باید حمله مستقیم به حوثی‌ها در یمن باشد.

جروزالم پست در توضیح تفاوت دو دیدگاه موساد و اطلاعات ارتش اسرائیل می‌نویسد: بارزیا در دوران تصدی خود بر موساد همواره از جمله چهره‌های برجسته تندرودر مورد ایران بوده و معمولاً از حملات بیشتر و شدیدتر به جمهوری اسلامی حمایت کرده است. این در حالی است که اطلاعات ارتش اسرائیل در مورد حملات مستقیم به این کشور، به دلیل پیامدهای بالقوه جدی، رویکرد محتاطانه‌تری دارد.

<https://B2n.ir/k58590>

قفقاز جنوبی، سوریه بعدی است؟

میر اسپکتیتور سورن سرکیسیان

در روزهای اخیر رویدادهای شگرفی در سوریه رخ داده است. فروپاشی غیرمنتظره بیش از پنج دهه حکومت خانواده اسد در سوریه در یک روز و مشابه همین وضعیت چندی قبل در افغانستان و وقایع دیگر این چینی که نشان دهنده تغییر چشم انداز ژئوپلیتیکی منطقه است.

دولت بشار اسد اساساً متکی به حمایت روسیه و ایران بود و ایران حتی پایگاه‌های نظامی نیز در سوریه برای اعمال نفوذ در غرب آسیا ایجاد کرده بود، اما با این حال، این وضعیت چندان دوام نیاورد. اپوزیسیون سوریه که از سوی ترکیه حمایت می‌شود، تمایلی به سازش با وضعیت موجود نداشت. در زمانی که منابع روسیه برای پیگیری منافع خود در چند جبهه از جمله اوکراین ناکافی بود و ایران همراه با متحدش حزب الله به دلیل درگیری غیرمستقیم با اسرائیل در موقعیتی چالش برانگیز قرار گرفت، شرایط مساعدی برای نیروهای تحت حمایت فراهم شد. خانواده اسد پس از ۱۳ سال جنگ داخلی و تقریباً ۶ دهه حکومت خانوادگی در مسکو پناهنده‌گی سیاسی گرفتند.

این رویدادها برای آینده غرب آسیا بسیار مهم هستند، اما ما باید تأثیر بالقوه آن‌ها را بر ارمنستان و قفقاز جنوبی نیز در نظر بگیریم، به ویژه که طرف‌های مشابه در هر دو منطقه درگیر هستند. ترکیه آرزوهای گسترده ژئوپلیتیکی دارد و یکی از جاه طلبی‌های آن ایجاد به اصطلاح «کریدور زنگزور» است که مسیری است که آذربایجان را از طریق استان سیونیک ارمنستان به منطقه نخجوان متصل می‌کند.

این پروژه پتانسیل عظیمی برای افزایش نفوذ ترکیه نه تنها در قفقاز جنوبی بلکه در آسیای میانه و غرب آسیا و تضعیف مواضع ایران با محدود کردن ارتباط ایران با اروپا دارد. ترکیه با افزایش نفوذ خود در سوریه و کاهش حضور روسیه و ایران در آنجا، در مسیر دستیابی به بسیاری از اهداف منطقه‌ای خود قرار دارد. این تغییر در غرب آسیا با منافع دیرینه

رسیده بود.

اسرائیل، متحد راهبردی شماره یک آمریکا، نیز در طول درگیری‌ها منافع آشکاری در سوریه داشته است. با سقوط دولت اسد، اسرائیل به احتمال زیاد نفوذ خود را در سوریه افزایش خواهد داد. در حال حاضر، تأثیرگذارترین نیروها در سوریه، متحدان استراتژیک آمریکا یعنی اسرائیل، ترکیه و کردهای منطقه هستند.

در حالی که اوضاع هنوز ناآرام است و کاملاً تحت کنترل نیست، خروج بازیگران جهانی مانند روسیه و ایران از درگیری با بازیگران همسوی آمریکا که اکنون نقش مهمی در سوریه ایفا می‌کنند، یک تغییر مهم در منطقه است. سؤال اصلی این است که آیا ترکیه از وضعیت موجود راضی است؟ این بستگی به فرصت‌های توسعه دارد و اینکه روسیه و ایران چقدر به آنکارا اجازه خواهند داد تا نفوذ خود را در قفقاز جنوبی افزایش دهد. درک این پویایی برای ارزیابی توانایی ترکیه برای حفظ نفوذ رو به گسترش خود در منطقه بسیار مهم است.

علاوه بر این، ارزیابی ثبات وضعیت در سوریه و منابعی که از ترکیه نیاز دارد، ضروری است. آیا ترکیه منابع کافی برای گسترش نفوذ خود در مناطق

دیگر خواهد داشت؟ عامل مهمی که باید در نظر گرفت این است که موفقیت‌های ترکیه با تضعیف مواضع ایران و روسیه ارتباط تنگاتنگی دارد. هر دو کشور همواره منافع خود در سوریه را حیاتی می‌دانستند و مبارزه بر سر آن را غیرقابل مذاکره می‌دانستند، اما با این حال، آن‌ها نتوانسته‌اند این «خطوط قرمز» را اجرا کنند که منجر به عقب‌نشینی از سوریه شده است. نگرانی مشابهی برای ایران مربوط به موضوع کریدور سیونیک «الان زنگزور» است و مشخص نیست که آیا ایران در اینجا نیز امتیازاتی خواهد داد یا خیر. قابل ذکر است که ایران و روسیه قبلاً امتیازاتی به ترکیه در مورد مسئله آرتساخ داده‌اند که نتیجه آن خروج روسیه از آرتساخ «قره‌باغ» و کنترل آذربایجان/ترکیه بر مناطق مرزی که قبلاً در اختیار ارمنه بود، شد. این توالی حاکی از آن است که تضعیف روسیه و ایران از آرتساخ آغاز شده، به سوریه کشیده شده و می‌تواند تا سیونیک یا به اصطلاح کریدور زنگزور امتداد یابد. اگر مسکو و تهران نتوانند نفوذ خود را در سوریه حفظ کنند، ممکن است نفوذ خود را در منطقه قفقاز جنوبی نیز تحت چالش شدید ببینند.

<https://tinyurl.com/28zqlqho>

سه چشم‌انداز پایگاه صنعتی - دفاعی

سورین

نظامی

مؤرخ نظامی
روزنامهامریکن کانزوتیو
لوک نیکاسترو

نگرانی در مورد پایگاه صنعتی دفاعی یکی از معدود مسائل واقعاً دو حزبی امروز در واشنگتن است. از برنی سندرز گرفته تا ایلان ماسک، تقریباً همه موافق هستند: «تأمین کنندگان دفاعی آمریکا نمی‌توانند تجهیزات مورد نیاز ارتش را به‌طور قابل اعتماد و مقرون به‌صرفه تهیه کنند».

برخی صنعت‌خصوصی‌رابه‌صفر رسانده‌اند و ریشه ضعف تولید ما را در شیوه‌های شرکتی از لجستیک «به‌موقع» گرفته تا باز خرید سهام و سرمایه‌گذاری کم در پروژه‌های سرمایه‌ای می‌بینند. برخی دیگر بر دولت تمرکز کرده‌اند و آنچه را که آن‌ها ادعای کنند هزینه‌های دفاعی ناکافی و سیستم اکتساب شکسته است، سرزنش می‌کنند. سپس نقدهای سیستمی وجود دارد، ادغام صنعت، جهانی شدن و برون‌مرزی، مالی شدن اقتصاد آمریکا و غیره. به نوبه خود، پنتاگون اقداماتی را انجام داده است تا احیای صنعتی رادار اولویت قرار دهد، عناصر سازمان، منابع و استراتژی خود را تغییر دهد. این تلاش‌ها ممکن است ثمره‌ای داشته باشند؛ به‌عنوان مثال، به نظر می‌رسد تولید افزایش یافته است و تأمین کنندگان آمریکایی میلیاردها دلار از طریق کانال‌هایی مانند قانون تولید دفاعی دریافت کرده‌اند. اما به‌رغم این پیشرفت، برای بسیاری از ناظران، مشکلات همچنان حاد باقی می‌ماند و موضوعات

فکری با عنوان‌های شوم («بنیاد در حال فروپاشی ارتش آمریکا»، «آمریکا توانایی بازدارندگی با چین را از دست می‌دهد» و غیره) به سرعت منتشر می‌شوند.

رئیس‌جمهور منتخب دونالد ترامپ وعده داده بود که هم «ارتش را تقویت و مدرن کند» و هم «آمریکا را به یک ابرقدرت تولیدی تبدیل کند».

اهداف بلند پروازانه، مطمئناً؛ برای به انجام رساندن آن‌ها، دولت او به درک منسجمی از آنچه که سازندگان تسلیحات آمریکایی را تهدید می‌کند، و همچنین طرحی عملی برای اصلاحات سیستمی نیاز دارد. به عبارت دیگر چشم‌اندازی از پایگاه صنعتی-دفاعی.

چشم‌انداز اول یک‌راه‌حل مبتنی بر بازار را برای مشکلات صنعتی-دفاعی ما پیش می‌برد. به‌خصوص در یکی دو سال گذشته، این دیدگاه توسط مدیران شرکت‌های دفاعی جدیدتر مانند Anduril و Palantir و همچنین بسیاری از حامیان Silicon Valley ارائه شده است. ادعای اساسی این است که فرآیند وزارت دفاع برای خرید تسلیحات با انگیزه‌های انحرافی انجام می‌شود که رقابت را سرکوب می‌کند.

برای رفع این مشکل، تغییرات گسترده‌ای در دستیابی به تجهیزات دفاعی پیشنهاد شده است: حذف «قرارداد به‌اضافه هزینه»، عملی که به‌موجب آن دولت به جای پرداخت هزینه تعیین شده برای یک کالای تمام شده، بودجه کار

توسعه و تولید پیمانکاران را تأمین می‌کند. البته اتخاذ این چشم‌انداز خطرات قابل توجهی را به همراه خواهد داشت. وزارت دفاع آمریکا چندین دهه است که انواع سیستم‌ها را از همان نوع تأمین کنندگان، تحت قوانین اساسی یکسان خریداری می‌کند. و اگرچه این مشکلات آشکاری ایجاد کرده است (درواقع، به همین دلیل است که این گفت‌وگو در وهله اول اتفاق می‌افتد)، همچنین نسبتاً پایدار و قابل پیش‌بینی بوده است. آغاز یک اصلاحات گسترده دفاعی احتمالاً آن را تغییر خواهد داد. هنوز مشخص نیست که آیا شرکت‌های جدیدتر، که فاقد تجربه و تخصص چند دهه‌ای هستند، واقعاً می‌توانند به وعده‌های بعضاً تماشایی خود عمل کنند یا خیر.

دیدگاه دوم مشکل را بدون تداخل زیاد با پایه صنعتی مشخص می‌کند. در این دیدگاه، شرکت‌های دفاعی خود را سرمایه‌دارانی کوشا نشان داده‌اند که به‌طور معمول به دولت اضافه‌هزینه می‌دهند و از آن دور می‌شوند، زیرا مشتری آن‌ها هیچ جایگزینی برای چیزهایی مانند جت‌های جنگنده و زبرداری‌های هسته‌ای ندارد. و وقتی واشنگتن هزینه‌های دفاعی را افزایش می‌دهد، مدیران عامل از پول اضافی برای باز خرید سهام یا سود تقسیمی استفاده می‌کنند، نه تأسیسات تولیدی جدید یا کارگران بیشتر. راه‌حل، برای طرفداران

این رویکرد، روشن است: «گسترش کنترل دولت بر صنایع دفاعی». شرکت‌های دفاعی کسب و کارهای عادی نیستند. ماهیت منحصر به فرد محصولات آن‌ها به این معنی است که آن‌ها در نهایت و به‌طور غیرقابل کاهشی مخلوق مالیات‌دهندگان هستند. علاوه بر این، موفقیت آن‌ها برای منافع کشور به روشی مستقیم و غیرمعمول حیاتی است.

چشم‌انداز سوم که در بین شرکت‌های بزرگ دفاعی و انجمن‌های تجاری آن‌ها دارای یک حوزه قوی است، نشان می‌دهد که مشکل یکی از منابع است. برای مثال، کمیسیون دو حزبی استراتژی دفاع ملی، در گزارشی که در اوایل سال جاری منتشر کرد، از «بودجه‌های دفاعی ناکافی» به‌عنوان اولین دلیل ضعف پایگاه صنعتی نام برد. به‌طور مشابه، انجمن ملی صنایع دفاعی (یک گروه تجاری برجسته در بخش دفاعی) از «سرمایه‌گذاری‌های مالی قابل توجه‌تر، پایدارتر و قابل پیش‌بینی‌تر برای بازسازی استقامت و انعطاف پذیری استراتژیک آمریکا [پایگاه صنعتی]» به‌عنوان توصیه اصلی خود به سیاست‌گذاران برای سال ۲۰۲۴ می‌خواهد. بر اساس این استدلال، از پایان جنگ سرد تا اساساً چند سال گذشته، آمریکا نتوانست سرمایه‌گذاری لازم را در زادخانه خود انجام دهد.

<https://B2n.ir/q49008>

فایت‌بک یوز / سازمان سوسیالیستی راه آزادی

ناتو، جنبش ضد جنگ و افول امپریالیسم آمریکا

می‌دهد و نسل‌کشی فلسطین را رهبری می‌کند. از زمان تهاجم به افغانستان در سال ۲۰۰۱، ما شاهد بوده‌ایم که جنبش ضد جنگ دارای پستی و بلندی‌های خود بوده است، اما روند کلی مبارزه با جنگ‌های امپریالیستی بوده است. بیماری کرونا در سال ۲۰۲۰ تضادهای بسیاری را تشدید کرد و در شورش جورج فلویید به اوج خود رسید. این امر زمینه را برای نسل‌جدیدی از سازمان‌دهندگان فراهم کرد تا نه تنها طبقه حاکم را زیر سؤال ببرند، بلکه به قدرت اعتراض نیز اعتماد کنند. چشم‌انداز جنبش پس از آن تابستان کاملاً تغییر کرد.

همان افرادی که برای شورش جورج فلویید به خیابان‌ها آمدند، برخی از همان کسانی بودند که در سال ۲۰۲۳ برای فلسطین به تظاهرات پیوستند بدین گونه برخی از بزرگ‌ترین اعتراضات برای فلسطین که در غرب دیده‌ایم. با افزایش تورم، از دست رفتن مشاغل و پرداخت نشدن بدهی‌ها، مردم روزمره همچنان به این سؤال ادامه می‌دهند که چرا دولت به جای نیازهای مردم، برای جنگ پول خرج می‌کند. بدتر شدن شرایط تنها تضاد بین منافع طبقه کارگر و طبقه حاکم را عمیق‌تر کرد.

هنگامی که مقاومت قهرمان فلسطین عملیات طوفان الاقصی را اجرا کرد میلیون‌ها نفر به خیابان‌ها آمدند. سیاست‌مدارانی که برای اسرائیل گریه می‌کردند، نتوانستند همچون سال‌های گذشته از حمایت برخوردار شوند.

ما وارد دوران جدیدی از جنبش ضد جنگ می‌شویم و به‌عنوان کمونیست باید آن را تصرف کنیم!

<https://tinyurl.com/25mayma6>

عمدتاً آلمان را مجبور می‌کند تا اوکراین را تقویت و در عین حال بر ناتو تأکید کنند. همان‌طور که قدرت اقتصاد آمریکا کاهش می‌یابد، ترامپ برای بازیابی ظاهری از قدرت به تهدیدهای تعرفه تکیه می‌کند. او بر اساس وعده اعمال تعرفه بر تمام محصولات وارداتی چین اجرا شد. در حالی که طبقه کارگر آمریکا کسانی خواهند بود که بار این جنگ تجاری را به دوش می‌کشند، ترامپ همچنان برای جدا کردن اقتصاد آمریکا از جمهوری خلق چین به پیش می‌رود.

با هر گام اشتباهی از جانب قدرت‌های امپراتوری، ما شاهد تعریف واضح‌تری در حوزه‌های در حال توسعه نفوذ و سلطه هستیم. آمریکا نقش کمتری دارد، در حالی که دو مرکز دیگر سرمایه‌داری انحصاری یعنی ژاپن و اتحادیه اروپا نیز سهم کمتری از تولید ناخالص داخلی جهان را به خود اختصاص می‌دهند.

ما افول مستمر امپریالیسم آمریکا و به‌طور کلی، افول امپریالیسم در سراسر جهان را می‌بینیم، زیرا مردم علیه آن قیام می‌کنند. با سقوط طبقه سرمایه‌دار انحصاری آمریکا، مردم به راهپیمایی خود برای پیروزی ادامه می‌دهند.

مردم سراسر جهان با مشکلات اقتصادی روبرو هستند زیرا جنگ طلبان پیوسته بر طبل جنگ می‌کوبند. هزینه‌های نظامی آمریکا از ۳۶۶ میلیارد دلار در دوره بوش به یک هزار و ۱۰۹ میلیارد دلار یا بیش از یک تریلیون دلار در زمان بایدن رسید. در دو دهه گذشته، این بودجه باعث بی‌ثباتی افغانستان، عراق و لیبی شده است؛ کودتا در بولیوی و ونزوئلا را تأمین مالی کرد و به دولت‌های مرتجع فیلیپین و اوکراین سلاح

من از طرف سازمان سوسیالیستی راه آزادی به شرکت‌کنندگان و برگزارکنندگان این گردهمایی مهم عرض ارادت و همبستگی می‌کنم. دخالت خشونت‌آمیز ناتو در سراسر جهان احساس می‌شود. ما به‌عنوان کمونیست وظیفه ویژه‌ای داریم تا با سرمایه‌داری انحصاری آمریکا، جنگ‌هایی که به ارمغان می‌آورد و ابزارهای آن مانند ناتو مخالفت کنیم. ما مفتخریم که شما ما را برای شرکت در این نشست برای مبارزه با ناتو در مقیاس جهانی دعوت کردید و ما آماده‌ایم که در کنار شما به مبارزه ادامه دهیم!

امپریالیسم پیوسته به سمت پایان خود در حال حرکت است. این کاهش با هر رویداد جدید جهانی که بر تضادهای بین طبقه جنگ‌افروز و کسانی که هزینه پرداخت می‌کنند، سرعت می‌بخشد. پس از جنگ جهانی دوم، آمریکا شبکه‌ای از مؤسسات اقتصادی ایجاد کرد که وال استریت و واشنگتن دی‌سی در مرکز آن قرار داشتند. آن مجموعه اصلی مدت‌هاست که از بین رفته و جای آن را یک اقتصاد جهانی گرفته که در حال شکستن و تکه‌تکه شدن است. با هر وقفه جدید، افول امپریالیسم آمریکا سرعت بیشتری می‌گیرد و ریاست‌جمهوری ترامپ به سقوط آن سرعت می‌بخشد.

یکی از نشانه‌های امپریالیسم رو به زوال، تشدید تضادهای بین امپریالیستی است. این‌ها می‌توانند هم دامنه سیاسی و هم حوزه نظامی داشته باشند. به‌عنوان مثال، ترامپ در کارزار تبلیغاتی اعلام کرد که اوکراین در درجه اول یک نگرانی برای اروپا است و آمریکا دیگر نباید خود را با این موضوع نگران کند. اگر ترامپ به قول خود وفادار باشد، تغییر سیاست، قدرت‌های امپریالیستی اروپایی،

جروزالم پست / اودی اتریون

سیستم‌های پدافند معیوب یا غافل‌گیری اسرائیل؟

موشک بالستیک میان‌برد از نسل سوم موشک‌های سپاه پاسداران انقلاب اسلامی است که در مراسمی با حضور فرماندهان ارشد نظامی ایران و به مناسبت چهل و سومین سالگرد انقلاب سال ۵۷ رونمایی شد. این موشک دارای سوخت جامد و در فاز فرود دارای مانور پذیری برای عبور از سپر موشکی بوده و توان اصابت قراردادن اهدافی را در بُرد و شعاع یک هزار و ۴۵۰ کیلومتری داراست) است که طبق گزارش‌ها می‌توانند از طریق مانورهای پس از ورود مجدد از رهگیرها فرار کنند.

اسرائیل پس از پرتاب از یمن یا ایران بر اساس خط سیر موشک، هشدارهای هشدار قرمز را هدف قرار می‌دهد، اما با این حال، موشک‌های قابل مانور این محاسبات را مختل می‌کنند و رهگیری در سرعت‌های مافوق صوت را چالش‌برانگیزتر می‌کند. چنین موشک‌هایی به طراحی‌های پیشرفته‌تر از جمله باله‌های قابل رویت روی کلاهک آن‌ها که در مدل‌های جدیدتر ایرانی دیده می‌شود، نیاز دارند.

گزارش‌ها حاکی از آن است که ایران احتمالاً استقرار این موشک‌های پیشرفته را از یمن آغاز کرده است. ایران قبلاً مدعی شده بود که از چنین موشک‌هایی در حمله دوم اکتبر به اسرائیل استفاده شده است، ادعایی که اسرائیل ابتدا آن را رد کرد و ادعا کرد که رهگیری‌های موفق با حداقل «رخنه» وجود دارد، اما اکنون این ادعاها نیاز به بررسی مجدد دارند. حادثه اخیر در رمت عفال که در آن کلاهک موشک آسیب‌پذیر قابل توجهی به یک مدرسه وارد کرد و حمله صبح امروز در یافا، پاسخ‌های روشنی را می‌طلبد. اسرائیل کاتس، وزیر دفاع تازه منصوب شده اسرائیل که اخیراً از کوه هرمون بازدید کرده است، باید به این ناکامی‌ها رسیدگی کند و به مردم اطمینان دهد.

<https://tinyurl.com/28ptebba>

«پرتو آهنین» (یک سیستم پدافند هوایی جنگ‌افزار انرژی هدایت شده است که در نمایشگاه هوایی سنگاپور در ۱۱ فوریه ۲۰۱۴ توسط سامانه‌های دفاعی پیشرفته رافائل معرفی شد)، با تمرکز بر پهپادها و موشک‌ها، قرار است سال آینده به خط تولید ملحق شود، اگر چه نمی‌تواند موشک‌های سنگین‌تر را خنثی کند.

تحقیقات اولیه در مورد شکست آن شب نشان داد که چندین رهگیر فعال شده‌اند، اما موفق به خنثی کردن موشک پرتاب‌شده از یمن نشده‌اند. تحقیقاتی توسط نیروی هوایی با هماهنگی اداره [HOMA] وزارت دفاع، صنایع هوای اسرائیل و رافائل هدایت می‌شود، با هدف تعیین اینکه آیا این یک نقص یک بار بوده است یا نتیجه یک سلاح پیشرفته‌تر است که ایران به حوثی‌ها عرضه کرده است، ادامه دارد. خرابی هم‌زمان چندین رهگیر احتمال نقص فنی را کاهش می‌دهد. همه رهگیرها بر یک سیستم راداری ملی متکی هستند که داده‌های رادارهای [Green Pine] و [Great Pine] را یکپارچه می‌کند و توسط رادار [X-band] آمریکایی و سیستم ماهواره‌ای آمریکا تکمیل می‌شود. این سیستم‌ها به گونه‌ای طراحی شده‌اند که پوشش زیادی برای اطمینان از رهگیری فراهم کنند.

حوثی‌ها تاکنون از موشک‌های اصلاح‌شده طوفان (نام موشک ضدتانک هدایت‌شونده ایرانی است که به روش مهندسی معکوس بر روی موشک بی‌جی‌ام-۷۱ تاو ساخت آمریکا ساخته شده است) بر اساس طرح قدیمی‌تر شهاب ۳ ایران استفاده کرده‌اند، اما با این حال، ایران همچنین دارای موشک‌های بالستیک پیشرفته‌تری مانند عماد (نخستین موشک بالستیک میان‌برد ایران است که قابلیت هدایت و کنترل تا لحظه اصابت به هدف را دارد) و خیبر شکن (یک

پس از رهگیری دو حمله موشکی بالستیک ایران در ماه‌های آوریل و اکتبر، تشکیلات دفاعی اسرائیل نسبت به سیستم پدافند هوایی چند میلیارد دلاری ابراز اطمینان کرد و مدعی شد که با موفقیت یک سد حفاظتی علیه ایران ایجاد کرده است.

با وجود صدها موشک شلیک‌شده به سمت اسرائیل، خسارات حاصله بسیار کم بود. تنها قربانی یک بادیه‌نشین ساکن در یک منطقه حفاظت‌نشده بود. با این حال، حمله موشکی اخیر به رمت عفال، منطقه‌ای در رمت گن در روز پنجشنبه و اصابت صبح شنبه در یافا، نگرانی‌های قابل توجهی را برانگیخته است. به نظر می‌رسد ایران در حال اصلاح استراتژی‌های خود بوده و از پرتاب‌های مستقیم و عرضه مداوم موشک به حوثی‌های یمن برای آزمایش سامانه‌های اسرائیل استفاده کرده است.

پدافند هوایی اسرائیل از چهار لایه عملیاتی تشکیل شده است. رهگیر «ختس-۳» (به معنای: پیکان، نوعی سامانه دفاع ضد بالستیک است که از سال ۱۹۸۶ به‌طور مشترک توسط اسرائیل و آمریکا تولید می‌شود و توانایی بالاتری برای رهگیری موشک‌های بالستیک نسبت به «گنبد آهنین» (یک سامانه پدافند هوایی کوتاه‌برد است که راکت‌ها و گلوله‌های توپ را در فاصله ۴ تا ۷۰ کیلومتر هدف قرار می‌دهد.

این سیستم از راداری چندمنظوره و یک یا چند راکت‌انداز با ۲۰ لانچر شلیک موشک تامیر تشکیل می‌شود که قادر است محل اصابت راکت دشمن را پیش‌بینی کرده و به‌منظور صرفه‌جویی در هزینه راکت‌هایی را که محل برخورد آن‌ها در مناطق خالی از سکنه است، نادیده بگیرد) و «فلاخن داوود» (یا «دیویدز اسلینگ» سیستم پدافند هوایی اسرائیلی است که با مشارکت شرکت اسرائیلی رافائل و شرکت آمریکایی ریتیون طراحی شده است. شروع پروژه این سیستم از سال ۲۰۰۵ آغاز شده و از سال ۲۰۱۶ عملیاتی شد. فلاخن داوود برای رهگیری موشک‌های بالستیک تاکتیکی، راکت‌های میان‌برد و دوربرد و موشک‌های کروز طراحی شده است) دارد. این موشک تنها مورد استفاده ارتش اسرائیل است و یکی از اهداف آن دفاع از خاک اسرائیل در مقابل موشک‌های بالستیک ایران همچون موشک‌های شهاب ایران است) قرار دارد که تهدیدات را در فضا هدف قرار می‌دهد. در نهایت ختس-۲ برای موشک‌های بالستیک در اتمسفر فوقانی طراحی شده است و سامانه دیویدز اسلینگ با رهگیرهای بسیار چابک، موشک‌های بالستیک و کروز کوتاه‌برد را هدف قرار می‌دهد.

البته یک لایه پنجم نیز وجود دارد، سیستم لیزری

«هآرتس» بامداد سه‌شنبه به نقل از منابع آگاه نوشت: «اسرائیل هیچوقت با عقب‌نشینی از کل محور فیلادلفیا [جنوب نوار غزه و هم‌مرز با مصر] موافقت نکرده و نخواهد کرد».

• طبق گزارش‌ها پارلمان اسرائیل (کنست) بنا به درخواست کابینه، با تمديد وضعیت اضطراری در اراضی اشغالی، تا دسامبر ۲۰۲۵ موافقت کرد. طبق گزارش، کابینه در وضعیت اضطراری می‌تواند مقررات اضطراری را وضع کند که این امکان را به آن می‌دهد تا از قوانین پارلمان عبور کند و این مقررات فقط در زمان اعلام وضعیت اضطراری اعتبار دارد.

• دولت انتقالی در سوریه به سرعت تشکیل خواهد شد. این را روزنامه حریت در گزارش خود مدعی شده است. این رسانه در گزارشی به قلم عبدالکبیر سلوی خبر داد که «رئیس‌جمهور ترکیه، رجب طیب اردوغان، در راس یک هیات بزرگ به سوریه سفر می‌کند»، اما به زمان دقیق این سفر اشاره نکرده است. این گزارش در حالی منتشر شده که به دنبال سقوط بشار اسد و تسلط شورشیان بر سوریه، مقامات ترکیه حمایت خود را از آن‌ها اعلام کرده‌اند.

• کنديس اوئنز، خبرنگار مشهور آمریکایی گفت: معتقدم اسرائیلی‌ها عمداً یک هولوکاست را در غزه اجرا می‌کنند. همچنین معتقدم که نتانیاها جاه‌طلبی‌های نسل‌کشانه دارد. در آمریکا ما لابی‌گری داریم، مثلاً لابی آپیک ۱۰۰ میلیون دلار در انتخابات ما خرج کرده است. آن‌ها می‌توانند به سیاستمداران کمک مالی کنند، به خبرنگاران پول بدهند و به کسانی که علیه برنامه‌های آن‌ها صحبت می‌کنند، حمله کرده و آن‌ها را سرکوب کنند.

• «یوری اوشاکوف»، دستیار ارشد رئیس‌جمهور فدراسیون روسیه، از ارتباط مسکو با شورشیان «هیأت تحریر الشام» حاکم بر سوریه خبر داد. اوشاکوف در گفت‌وگو با خبرنگاران گفت که روسیه از طریق کانال‌های دیپلماتیک و نظامی، با شورشیان حاکم بر دمشق در تماس است. به نوشته خبرگزاری «اسپوتنیک»، وی در پاسخ به سؤالی درباره نحوه تماس روسیه با حاکمان جدید سوریه توضیح داد: «از طرق مختلف. هم دیپلماتیک و هم نظامی».

• «گیر پدرسون»، نماینده ویژه دبیرکل سازمان ملل متحد در امور سوریه، شامگاه دوشنبه با «ابو محمد الجولانی»، سرکرده شورشیان «هیأت تحریر الشام» حاکم بر دمشق دیدار و گفت‌وگو کرد. پدرسون بعد از این دیدار در مصاحبه با خبرنگاری «رویترز» ادعا کرد: «احمد الشرع (الجولانی) به من اطلاع داد که به فراگیر بودن دولت انتقالی متعهد است». وی با تاکید بر لزوم حل تنش بین شبه‌نظامیان کرد سوری و عناصر مسلح تحت حمایت ترکیه در مرحله انتقالی، گفت که این امر مستلزم دادن امتیازات جدی است.

• مقام‌های نظامی آمریکایی در مصاحبه با شبکه «سی‌ان‌ان» گفتند: تعداد نظامیان این کشور در سوریه دو برابر چیزی است که پنتاگون قبلاً ادعا کرده بود. شبکه سی‌ان‌ان بامداد سه‌شنبه به نقل از این منابع گزارش داد: «تعداد نیروهای آمریکایی در سوریه از زمان حمله ۱۷ اکتبر حماس به اسرائیل، به طور پیوسته افزایش یافته است». مقام‌های آمریکایی در این مصاحبه توضیح دادند: «تعداد نیروهای آمریکایی در سوریه اکنون به ۲ هزار سرباز رسیده است».

• محمد الخلیفه، وزیر دولت در امور خارجه قطر، روز دوشنبه ۳ دی در نخستین پرواز شرکت هواپیمایی قطر به دمشق پس از سقوط اخیر حکومت بشار اسد وارد سوریه شد. به گفته سخنگوی وزارت امور خارجه قطر، محمد الخلیفه بلندپایه‌ترین مقام این کشور است که پس از سقوط اسد به سوریه سفر می‌کند. قطر روز شنبه اول دی سفارت خود در دمشق، پایتخت سوریه، را پس از ۱۳ سال تعطیلی بازگشایی کرد.

• ایمن الصفدی، وزیر امور خارجه اردن، پس از دیدار با احمد الشرع، رهبر جدید سوریه، از حمایت کشورش از روند بازسازی سوریه خبر داد. ایمن الصفدی روز دوشنبه سوم دی برای دیدار با مقامات حکومت تازه سوریه به دمشق سفر کرد. او بلندپایه‌ترین مقام یک کشور عربی به شمار می‌رود که با حاکمیت تازه سوریه ملاقات کرده است.

• هزاران زن در شهر قامشلی، منطقه گردنشین واقع در شمال شرقی سوریه، با برپایی تظاهراتی، خواستار احترام به حقوق زنان از سوی حاکمیت تازه اسلام‌گرا در سوریه شدند. به گزارش رویترز، احتمال اعمال قوانین سختگیرانه اسلامی و به حاشیه کشاندن اقلیت‌ها و زنان از سوی حکومت جدید سوریه، با نگرانی‌های عمومی در این کشور مواجه شده است.

• ستاد فرماندهی مرکزی آمریکا اعلام کرد: در پی حملات هوایی ارتش آمریکا به مواضع داعش در سوریه، دو عضو این گروه تروریستی کشته و یک محموله تسلیحات آن‌ها منهدم شده است. این حمله روز دوشنبه سوم دی ماه در منطقه دیرالزور انجام شد که پیش‌تر در اختیار نیروهای حکومت بشار اسد و روسیه بود. سنتکام تاکید کرد: این حمله هوایی، بخشی از تعهد مستمر آمریکا به مختل کردن تلاش تروریست‌ها برای انجام حملات علیه غیرنظامیان و پرسنل نظامی ایالات متحده و متحدانش در منطقه است.

• بنیامین نتانیاها در سخنانی در کنست اعلام کرد: در مذاکرات جاری برای آزادی گروگان‌های اسیر حماس که در غزه به سر می‌برند، «پیشرفت‌هایی» حاصل شده است. او افزود: «می‌خواهم با احتیاط بگویم که پیشرفت‌هایی حاصل شده است و تا زمانی که همه گروگان‌ها را به خانه برنگردانیم، دست از تلاش بر نمی‌داریم؛ اما جزئیات اقدامات صورت گرفته را هم نمی‌توانیم افشا کنیم».

• دو تن از اعضای ارشد پیشین سازمان امنیت و عملیات ویژه اسرائیل، در گفت‌وگوی اختصاصی با برنامه «۶۰ دقیقه» شبکه خبری «سی‌بی‌اس» آمریکا، در تشریح جزئیات مربوط به عملیات انفجار پیجرها و بیسیم‌های واکی-تاکی حزب الله لبنان، گفته‌اند: نصب مواد انفجاری در این وسایل از بیش از یک دهه قبل آغاز شده بود.

• وزارت امور خارجه عربستان با انتشار بیانیه‌ای اعلام کرد که فعالیت‌های دیپلماتیک خود را در کابل، پایتخت افغانستان، از سر می‌گیرد. در این بیانیه آمده است، «بر اساس تمایل پادشاهی سعودی به ارائه تمامی خدمات به برادران افغان، تصمیم به از سرگیری ماموریت دیپلماتیک در کابل از ۲۲ دسامبر گرفته شد». خبرگزاری فرانسه ضمن اعلام این خبر، گزارش داد که وزارت خارجه سعودی به این پرسش که حضور دیپلماتیک ریاض در کابل در چه سطحی است، پاسخی نداد.

• با وجود تاکید مقاومت فلسطین بر لزوم عقب‌نشینی کامل ارتش اسرائیل از نوار غزه در هرگونه توافق آتش‌بس، تل‌آویو اما این مسئله را رد می‌کند. روزنامه

ایندپندنت

چین و سوریه؛ تحولات راهبردی در دوران پسا اسد

با توجه به منافع مشترک در عرصه مبارزه با تروریسم و بازسازی سوریه، مجبور شود امتیازهای اقتصادی و سیاسی بدهد.

روسیه و چین: لزوم بازنگری در مشارکت منطقه‌ای

سقوط نظام بشار اسد در سوریه، پویایی روابط میان چین و روسیه را دستخوش تغییر خواهد کرد. مسکو که متحد راهبردی پکن در سوریه بود، ممکن است خود را در موقعیت آسیب‌پذیرتری در منطقه بیابد. انتظار می‌رود پکن که به روسیه به عنوان یک متحد اصلی در سوریه می‌نگرد، ناگزیر شود در ائتلاف با مسکو تجدید نظر کند. با وجود این، چین همچنان مشتاق حفظ روابط با روسیه، به‌ویژه در عرصه امنیت منطقه‌ای و پروژه‌های بازسازی سوریه است.

ابتکار کمربند و جاده: فرصت‌ها و چالش‌ها

سوریه یک حلقه مهم در ابتکار «کمربند و جاده» محسوب می‌شود، به‌ویژه اینکه بندر گاه‌های این کشور آسیا را به اروپا متصل می‌کند. اما دامنه بی‌ثباتی سیاسی و امنیتی در سوریه ممکن است پروژه‌های مربوط به کمربند و جاده را تهدید کند. بنابراین، چین برای تضمین ثبات و امنیت بندرهای سوریه و تداوم تجارت، به راهبردی بلندمدت نیاز دارد و این امر باعث می‌شود در سوریه نقش سیاسی پویاتری ایفا کند.

چالش‌های امنیتی و اقتصادی

علاوه بر نگرانی‌های امنیتی در سوریه، چین با چالش‌های اقتصادی، به‌ویژه با احتمال تشدید رقابت بین‌المللی و منطقه‌ای برای سرمایه‌گذاری‌های در بازسازی سوریه هم مواجه است. در نتیجه، برای اطمینان از نقش محوری خود در این مرحله، باید مشوق‌های جذابی مانند وام‌های بلاعوض ارائه دهد. در عین حال، باید به دنبال گسترش همکاری و هماهنگی با سازمان‌های بین‌المللی باشد تا کمک‌های بشردوستانه در اسرع وقت به مردم سوریه برسد.

<https://B2n.ir/s38532>

کند، همکاری خود را با مخالفان سوری و کشورهای همسایه آن تقویت کند.

تجربه چین با طالبان: درسی برای چگونگی برخورد با گروه‌های مسلح سوریه

چین ممکن است از تجربه‌اش با طالبان و ارتباطی که حتی قبل از خروج آمریکا از افغانستان با آن گروه برقرار کرده بود، در سوریه استفاده کند؛ به‌ویژه اینکه رویکرد عمل‌گرایانه چین در برخورد با طالبان در تامین منافع اقتصادی و امنیتی پکن در منطقه نقش مهمی ایفا کرد. به همین ترتیب، پکن ممکن است مجبور شود سیاست مشابهی را در سوریه اتخاذ کند و برای حفظ منافعش، با همه طرف‌ها در تعامل باشد.

ابزارهای قدرت نرم: بازسازی سوریه راهی برای گسترش نفوذ

چین در استفاده از ابزارهای قدرت نرم برای تقویت نفوذ سیاسی خود توانایی ویژه‌ای دارد و این راهبرد را از طریق راه‌اندازی پروژه‌های اقتصادی و زیرساختی با روشی موفقیت‌آمیز انجام می‌دهد. اکنون با ورود سوریه به مرحله بازسازی، پکن به دنبال آن است تا شرکت‌های غول‌پیکر و فناوری‌های پیشرفته‌اش در بازسازی شهرهای ویران شده سوریه و احیای اقتصاد آن کشور، سهم‌بزرگی داشته باشند. این تصمیم‌نشان می‌دهد که چین به عنوان یک قدرت اقتصادی جهانی به دنبال تحکیم حضورش در منطقه از طریق سرمایه‌گذاری در پروژه‌های عظیمی است که به ثبات و رفاه سوریه کمک می‌کند.

نقش قدرت‌های منطقه‌ای: حفظ توازن روابط چین در منطقه

در حالی که رقابت میان ترکیه، ایران و کشورهای حوزه خلیج فارس در حال افزایش است، چین در موقعیتی حساس قرار گرفته که نیازمند ایجاد روابط متوازن با طرف‌های مختلف است. ترکیه از برخی گروه‌های سوری حمایت می‌کند، در حالی که جمهوری اسلامی به دنبال حفظ نفوذش در سوریه است، بنابراین، احتمال دارد چین برای اطمینان از همکاری قدرت‌های مزبور، به‌ویژه

با دگرگونی‌های ریشه‌ای که سوریه ممکن است در نتیجه تغییرات ناگهانی و بی‌سابقه سیاسی و امنیتی اخیر، شاهد باشد، چین خود را با واقعیتی جدید و پیچیده مواجه می‌بیند که نیازمند بازنگری مجدد در راهبردهایش در منطقه است.

درگیری سوریه و نتایج آن، چالش‌های امنیتی، اقتصادی و سیاسی را تحمیل می‌کند که فراتر از این اصول سنتی است. به همین دلیل، اظهارات سفیر چین در سازمان ملل درباره آمادگی کشورش برای ایفای نقش سازنده در بازگرداندن ثبات در سوریه نشان می‌دهد که پکن به دنبال همکاری در دستیابی به راه‌حل‌های پایدار در منطقه است.

تحولات اخیر سوریه: سقوط نظام اسد و پیامدهای شگرف آن

پس از سقوط نظام بشار اسد، سوریه به عرصه رقابت برای قدرت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی که قصد دارند نفوذشان را در منطقه افزایش دهند، تبدیل شد. نظام سوریه شریک راهبردی قابل اعتمادی برای چین بود که می‌توانست در تضمین منافع پکن در غرب آسیا نقشی برجسته ایفا کند.

از سوی دیگر، چین سوریه را یکی از شرکای اصلی پروژه «کمربند و جاده» می‌داند، زیرا موقعیت ویژه این کشور و بندرگاه‌های طرطوس و لاذقیه که بخش مهمی از شبکه جهانی بندرهای مرتبط با آسیا و اروپا محسوب می‌شوند، برای پروژه «کمربند و جاده» اهمیت بسیاری دارند.

به علاوه، همکاری امنیتی میان چین و سوریه در عرصه مبارزه با تروریسم و افراط‌گرایی برای چین اهمیت قابل توجهی دارد و باعث می‌شود در مبارزه با گروه‌های جدایی طلبی که ثبات منطقه خودمختار سین کیانگ را تهدید می‌کند، به موفقیت بیشتری دست یابد.

با تسلط مخالفان سوری بر سراسر خاک سوریه، چین در آستانه رویارویی با چالش‌های امنیتی و اقتصادی جدیدی قرار گرفته است.

اویغورها و سوریه: تهدید امنیتی فزاینده

گزارش‌ها حاکی از آن است که حدود ۳ هزار جنگجوی اویغور وابسته به گروه‌های مخالف نظام اسد، از جمله هیئت تحریرالشام، در سوریه حضور دارند. این جنگجویان تهدیدی مستقیم برای امنیت داخلی چین به شمار می‌روند، زیرا ممکن است در افزایش فعالیت‌های جدایی طلبانه و تروریستی در منطقه خودمختار سین کیانگ نقش ایفا کنند. بنابراین، پکن مبارزه با تروریسم را اولویت اصلی خود در سوریه قرار داده و به دنبال آن است تا برای جلوگیری از تبدیل شدن قلمرو سوریه به بستری که امنیت ملی چین را تهدید

رصد و ترجمه اندیشه‌های آمریکایی مختص مطالعه نخبگان

سوریان
مرکز مطالعات

Sourianc.com